

Vakantie

Als hartstochtelijk gitaaramateur speelde ik dagelijks, zonder ooit een dag over te slaan. Thuis is dat geen probleem, er is altijd wel gelegenheid om een momentje een gitaar te pakken.

Dat zit wat anders als je op vakantie gaat. Velen zeggen dan “vakantie is vakantie”, dus de dagelijkse routine wordt met een glimlach verlaten, inclusief thuisgebonden hobbies. Ik kon evenwel de gitaar niet missen, dus sleepte ik hem trouw iedere vakantie weer mee.

Met een gitaar in hoes of koffer was ik er trouwens niet, er moesten ook nog een muziekstandaard, voetenbankje en stemvork mee, en niet te vergeten een stapel bladmuziek

om me te vermaken. Het inpakken was een vast ritueel, want ik moest kiezen, wilde ik niet de vijf kilo notenpapier -waar mijn repertoire op stond- moeten meeslepen.

Zo maakte mijn gitaar heel wat grote en kleine vakanties mee. Met de trein naar Zwitserland, met de auto naar allerlei bungalowparken in Nederland en zelfs tot in Denemarken toe.

De kofferbak van de auto was net breed genoeg om de gitaar overdwars mee te kunnen nemen. Zo raakte je niet te veel ruimte kwijt voor de rest van de bagage. Een beetje link was het natuurlijk wel, als iemand op je bumper vloog. Een vriend die zelf gitaren bouwt verklaarde me voor gek dat in een Contreras in de achterbak had liggen en gruwde bij de gedachte aan het geluid van een versplinterend bovenblad.

Toch was het heerlijk om lekker buiten in het zonnetje gitaar te spelen (op het steeds verlopen van de stemming na dan), als je tenminste behoorlijk kon zitten. Ik was meestal al blij als er in een vakantiehuisje een behoorlijke stoel was zonder leuning waaraan je stootte bij het spelen. Bladmuziek verankerde ik met knijpers tegen de wind en als het ging regenen stooft ik gauw met gitaar en al naar binnen. In die tijd speelde ik in vakanties mijn gitaar zoals anderen lekker een boek lezen.

Ik ben er overigens nooit toe gekomen om een gitaar in het vliegtuig mee te nemen. Het is een gok of je het ding als handbagage mee mag nemen, en als hij met de gewone bagage mee moet, heb je vaak een steviger koffer nodig dan je zelf in bezit hebt. Mijn gitaarleraar Ed Westerik had een echte flightcase voor zijn gitaar, maar het ding was werkelijk loodzwaar, wat onprettig is als je al twee koffers te slepen hebt.

Dus mijn vakanties naar Malta heb ik zonder gitaar gedaan. Gelukkig had ik toen een vervangend speelgoedje bij me in de vorm van een elektronisch schrijfblok.

Wat ik wel geleerd heb is om in de vakantie ontspannende gitaarlectuur mee te nemen. De popsongs van Cees Hartog doen het prima en wekken hier en daar bij omstanders zelfs nog het feest der herkenning op. Dus geen zware etudes of stukken van duizelingwekkend niveau: het blijft toch vakantie, niet?

DOS Amigos is eigenlijk nog nooit samen op vakantie geweest. Ik kreeg laatst wel een leuke tip voor een vakantiehuisje voor ons, in Portugal. *Cafe Cantinho Dos Amigos* in São Teotónio, ergens ten zuiden van Lissabon.

Een mooie foto van ons vakantieoord in wording, met dank aan Stella van Rijn van <http://www.muzekinhuis.nl/>.